

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Partos és Noblet Ügyvédi Iroda (.....) által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt **Országos Rádió és Televízió Testület** (1088 Budapest, Reviczky u. 5.) alperes ellen műsorszolgáltatási ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2009. évi február hó 27. napján kelt 23.K.35.132/2008/7. számú ítélete ellen a felperes által 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott helyen 2009. évi október hó 21. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta a következő

Ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, az alperes 1968/2008. (XI.5.) számú határozatát hatályon kívül helyezi, és az alperest új eljárásra kötelezi.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 30 000 (azaz harmincezer) forint együttes elsőfokú és másodfokú perköltséget.

A kereseti és fellebbezési illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az alperes a 2008. november 5-én kelt 1968/2008. (XI.5.) számú határozatában megállapította, hogy a felperes megsértette a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény (a továbbiakban: Rttv. 13.§-ának (2) bekezdés f) pontjában

foglalt rendelkezést, és ezért összesen 500.000 forint bírság megfizetésére kötelezte. A jogsértést abban látta megvalósulni, hogy a felperes televíziós műsorszolgáltatásában a „.....” valamint a „.....” csatornán 2008. június hónapban sugározott „.....” című sport műsorszámot megelőzően, illetőleg azt követően, összesen 10 alkalommal alkoholtartalmú ital reklámot tett közzé, holott az érintett műsorszámok az AGB. besorolás szerint kiskorúaknak készültek. A műsorszám címéből és sugárzásának időpontjából következően célközönségnek a kiskorúak tekinthetők, mivel a sportműsorszámokban gyerekfociról, gyerek kosárlabdáról volt szó, szereplői többségében gyerek élsportolók voltak. A bírság kiszabásánál figyelemmel volt arra, hogy az ellenőrzést megelőzően már több alkalommal szankcionálta a felperest hasonló jogsértések miatt, így az Rttv. 112.§ (1) bekezdés e) pontja alapján alkalmanként 50.000 forint bírság kiszabását tartotta indokoltnak.

Az elsőfokú bíróság teljes mértékben osztotta az alperes álláspontját, ezért a határozat ellen benyújtott felperesi keresetet elutasította. Elfogadta, hogy a műsorszám az elnevezése, tartalma, sugárzásának időpontja alapján kiskorúak számára készült, ezért nem lehetett volna alkoholtartalmú italok reklámjával kísélni. Megállapította, hogy az alperes a határozat meghozatalakor eljárási szabályt nem vétett, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 50.§-ának (1) bekezdése értelmében a tényállás tisztázási kötelezettségének eleget tett, és a Ket. 51.§-ának (1) bekezdése szerint biztosította a felperesnek ügyféli joggyakorlását. Az ellenőrzés megállapításait a felperes átvette és ezzel kapcsolatosan nyilatkozatot is tett. Kifejtette, hogy az alperes helyesen döntött akkor, amikor a határozatában a reklámszpotok jogszabálysértő közzétételét szankcionálta, és azzal kapcsolatban a jogszabályban meghatározott jogkövetkezményeket alkalmazta. A szankció kiválasztásakor az alperesi hatóság figyelembe vette, hogy a felperes korábbi hasonló jogsértései miatt szankciót alkalmazott, a mérlegelés szempontjait megjelölte határozatában, az alkalmazott szankció törvényes, mértéke nem tekinthető eltúlzottnak.

Az elsőfokú bíróság ítélete elleni fellebbezésében a felperes az ítélet megváltoztatását, az alperesi határozat hatályon kívül helyezését, a jogsértés és a bírságfizetési kötelezés mellőzését, vagy a határozat megváltoztatását, és enyhébb szankció alkalmazását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe az érintett műsorszám jellegével kapcsolatosan előadott érveit, ezzel szemben a figyelembe vett kritériumok alapján nem lehet különbséget tenni a műsorszámok között aszerint, hogy azok kiskorúak számára készültek-e vagy sem. A címben található „Junior” szó önmagában nem minősíthet egy műsort kiskorúak számára készült műsorszámmá, tartalma szerint bár a műsorszám szereplői gyermekkorú élsportolók, a műsor elsősorban a felnőtt korú lakosság figyelmét kívánja felhívni arra, hogy a gyermekek rendszeres sportolása kiemelten fontos. Nem elegendő, hogy az adott műsorszám szereplői kiskorúak, illetve az, hogy mi a műsorszám címe, hanem álláspontja szerint kizárólag olyan műsorszám tekinthető kiskorúaknak készült műsorszámnak, melyet alkotói kifejezetten kiskorúak számára

készítettek (pl. animációs filmek, mesejátékok, rajzfilmek, stb.). A sugárzás időpontja sem lehet kritérium annak meghatározásában, hogy a műsorszám kinek készült, ugyanis a műsorszámokat a déli, kora délutáni műsorsávban mutatta be, és köztudomású, hogy a gyermekek számára készült műsorszámokat a műsorszolgáltatók rendszerint a reggeli órákban szokták sugározni. A célközönség korosztály szerinti meghatározása lehetetlen. Amennyiben a műsorszám kiskorúak számára készült volna, akkor sem lehet a jogsértést megállapítani, mivel az alkoholtartalmú italok reklámjai nem közvetlenül a műsorszámok előtt, illetve utána kerültek sugárzásra. Sérelmezte továbbá, hogy az elsőfokú bíróság az ellenőrzéssel kapcsolatos felperesi levelet írásbeli nyilatkozatnak tekintette, ugyanis a felperesi levél kézhezvételét követően az alperes nem biztosított a felperes részére a szóbeli nyilatkozattételre lehetőséget, így a Ket. 51.§-ának (1) bekezdése szerint a joggyakorlásától esett.

Az alperes a fellebbezésre ellenkérelmet nem terjesztett elő, az AGB. besorolásával kapcsolatban azt nyilatkozta, hogy nem tudja a bíróság rendelkezésére bocsátani, mivel az mint szellemi termék az AGB Nielsen Kft. tulajdonát képezi. Szerződéses jogviszonyban állnak és ennek keretében kapja meg a határozatban is hivatkozott adatokat.

A felperes fellebbezése alapos.

Az elsőfokú bíróság amikor az Rttv. 13.§ (2) bekezdés f) pontjának megsértésére vonatkozóan folytatott le vizsgálatot, nem vette figyelembe, hogy az Rttv. szabályozási módszere a részletes fogalom-meghatározáson alapul, melyek jelentős körét a 2.§ értelmező rendelkezései tartalmazzák.

Az Rttv. 2.§-ának 28. pontja szerint e törvény alkalmazásában műsorszám hang vagy kép, illetve ezek összekapcsolódó - zárt egységet alkotó, vagy önálló részekből zárt egységbe szerkesztett - együttese, amelyet az együttes egészét egyedileg megjelölő főcím, szükség szerint további megkülönböztető jelzés, illetőleg a befejeződést jelző közlés határol.

Az idézett törvényhelyből megállapítható, hogy jelentősége van az ügy megítélésénél a műsorszám fogalmának, melynek az elsőfokú bíróság kellő súlyt nem tulajdonított ítélete meghozatalánál, ezért nem hozott helyes döntést, amikor a felperes keresetét elutasította.

Az AGB. Nielsen Kft. besorolására alapozott alperesi határozat a reklámtilalomról szóló Rttv. 13.§-ának (2) bekezdés f) pontjának a megsértését állapította meg, mely szerint az alkoholtartalmú italok reklámja nem tehető közzé kiskorúak számára készült műsorszámot közvetlenül megelőzően, illetve közvetlenül azt követően.

Az alperes határozata azért jogszabálysértő, mert elfogadta a vele jogviszonyban álló AGB. Nielsen Kft. minősítését a vonatkozásban, hogy a közreadott műsorszámok fiatalkorúaknak készültek, holott az alperesnek kellett volna az

érintett műsorszámot tartalma szerint besorolnia és meghatározni, hogy a sport műsorok (események) közvetítésére engedélyezett televíziós csatornákon közreadott műsor milyen műsorszámhoz sorolható, és milyen kritériumok alapján tekinthető fiatalkorúaknak készült műsorszámnak.

A határozati indokolásból azt a következtetést lehet levonni, hogy a műsorszám azért készült fiatalkorúaknak, mert az egészséges életmódjukat segíti elő, ezzel az Rttv. 23.§-ának (4) bekezdés b) pontja szerint közszolgálati műsorszámot érintett, mely műsorszámokra az Rttv. 23-25.§-ai tartalmazzak előírást.

A rendelkezésre álló kazetta megtekintéséből megállapítható, hogy a határozatban felsorolt egyes műsorszámokat a reklám megszakította, nem előtte vagy azt követően történt a közvetítése, míg a fiatalok sport tevékenysége (kulturális eseménye) mellett felnőtt korúakkal interjúk készültek, melyeknek az alperes nem tulajdonított jelentőséget, holott a jogalkalmazó feladata előbb a műsorszám besorolását, és ennek alapján a reklámtilalomra vonatkozó törvényi tényállás megvalósulását meghatározni, ugyanis a közszolgálati műsorszámokra mások a reklámtilalmak (Rttv.24.§ (3)-(4) bekezdése).

Az alperesi határozatban rögzített törvényi tényállás hiányos, a műsorszám címe és szereplői nem nyújtottak elegendő alapot a célközönség meghatározására, azt egyéb kritériumok szerint kellett volna az alperesnek indokolnia, és a reklám közzétételének módja is aggályos. Az alperesi határozat hiányossága a bírósági eljárásban nem pótolható, az elsőfokú bíróságnak a határozatot a Pp. 339.§-ának (1) bekezdése alapján hatályon kívül kellett volna helyeznie, és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezni.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, az alperes határozatát hatályon kívül helyezte és az alperest új határozat hozatalára utasította azzal, hogy előbb határozza meg az érintett műsorszámot és ahhoz viszonyítva vizsgálja a reklámtilalom sérelmének megvalósulását.

A felperes másodfokú eljárásban felmerült költségeinek a megfizetésére a Fővárosi Ítéltábla az alperest a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján kötelezte, míg az alperes személyes illetékmentessége folytán a fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2009. évi október hó 21. napján

. Rothermel Erika s.k. a tanács elnöke, Dr. Losonczy Erzsébet s.k. előadó bíró,
Huszárné dr. Oláh Éva s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

